

De bruiloft van Kloris en Roosje : kluchtspel

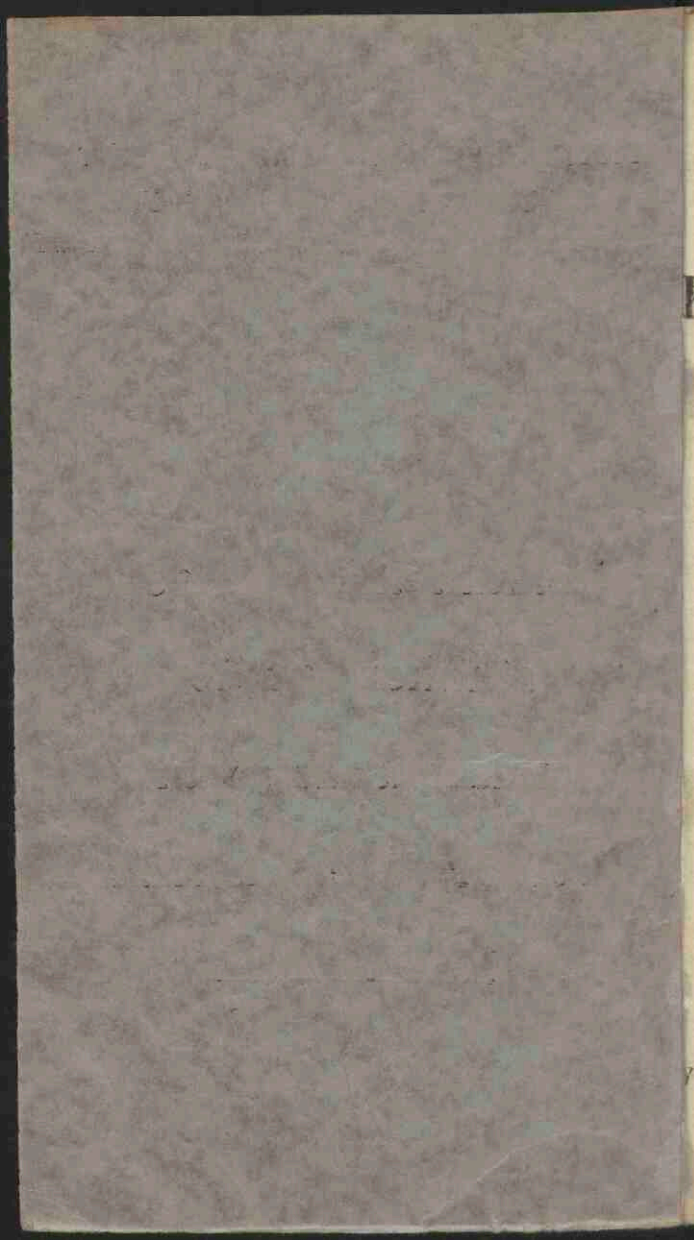
<https://hdl.handle.net/1874/371826>

BIBLIOTHEEK DER RIJKSUNIVERSITEIT
TE UTRECHT

1929

**Verzameling tooneel-
stukken uit de
nalatenschap van
Prof. Dr. J. te WINKEL
No. 772**

Dr. J. de Winkel
n. 1236

772

DE
BRUILOFT
VAN
KLORIS EN ROOSJE,
KLUCHTSPEL.

MET ZANG EN DANS.

(D. D. Duyogro)

TE AMSTELDAM,
JAN HELDERS, in de Nes, 1781.

Met Privilegie.

BIBLIOTHEEK DER
RIJKSUNIVERSITEIT
UTRECHT.

W. J. M. ...
1833

THE ...
OF THE ...
FOR THE ...
AND ...

De Gecommitteerden tot de zaaken van den Schouw-
burg hebben, volgens Oetroy door de Heeren Staaten
van Holland en Westvriësland, den 5den November,
1772. aan hun verleend, het recht van deeze Privile-
gie, alleen voor den tegenwoordigen Druk van DE
BRUILOFT VAN KLORIS EN ROOSJE,
Kluchtspel, vergund aan JAN HELDERS.

In Amsteldam, den 20 April, 1781.

Geene Exemplaairen zullen voor echt gehouden
worden dan die, door één' der Heeren Gecom-
mitteerden onderteekend zyn.

J. G. B. v. S.

VERTOONERS.

TOMAS KLORISSE, Vader }
PIETERNEL, Moeder } van Kloris.

KLORIS, Bruidegom van Roosje.

ROOSJE, Bruid van Kloris.

KRELIS, Verloofd aan Elsje.

ELSJE, Verloofd aan Krelis.

TEEUWIS, }
MANSETTE, } Speelnoodjes.

Eenige zwygende of genoode ter Bruiloft.

*Het Tooneel verbeeld een aangenaame Lansdouw,
voor het Boeren Huis van Tomas. Het
Kluchtspel begint na de Middag
en eindigt op den Avond.*

DE
BRUILOFT
VAN
KLORIS EN ROOSJE.

EERSTE TOONEEL.

KRELIS *zingt.*

Ben ik niet een kittig haantje,
 En is 't niet over tyd dat ik uit vryen peur?
 Ik ben zo blank gelyk een Zwaantje,
 En dat is der vrouwen kleur:
 Want zy graag wat blanks trouwen:
 Of zouwenze liever van wat langs houwen?
 En ik ben de kortste niet,
 Maar wel zo wakker, als je ziet.
 Daer komt myn Engel, ik treê 'er zo regelrecht nae
 toe, eer datze my ontvlied.

TWEDE TOONEEL.

KRELIS, ELSJE.

Myn liefje,
 Myn diefje,

A 2

Myn

Myn suikerde pry,
 Myn bekje,
 Hoe trekje,
 Zo haastig voorby?
 Ei laeten
 Wy praeten
 Een weinig in 't groen,
 Gelyk wy plegten voor deuzen te doen.
 Myn liefje, myn diefje, enz.

ELSJE.

Ik kan niet wachten, ei, Krelis laet my gaen.

KRELIS.

Zoet schelmpje, wilt my hooren;
 Of kom ik jou zo vreemd te vooren?
 Voor alles ben ik niet te kort.

ELSJE.

Het is een praetje dat je schort.

Ritornel.

De Vryers zyn gewoon de Meisjes steeds te vryen,
 Met opgepronkte kout,
 Maar als men is getrouwd,
 Ontdekt men, ontdekt men eerst hun schelmeryen.
 Die groote brand is haest gesmoord.

KRELIS.

Neen, neen, myn bakkesje dat elk bekoord,
 Ik zel je eeuwig vierig vryen,
 Ik zelje alles geeven wat een jeugdig hart vermaekt,
 Jy zelt al eeten wat je smaekt,
 Ik zel je zo veel zoentjes geeven,
 Als je van je leeven,
 Ooit van iemand hebt gehad,
 En noch iets smackelyks, en noch iets smackelyks
 boven dat.

Myn zoete bekje, raed eens wat?

Ritornel.

ELSJE.

ELSJE.

'k Geloof jy hebr het uit een boek eschreeven, *bis.*

Maer oprechte trouw nog eer, *bis.*

Vind men by geen jongmans meêr, *bis.*

Zy noemen ons haar leeven;

Zy heffen ons ten hemel toe,

Maer zyn ons ten eersten moê, *bis.*

Als wy onze trouw haar geeven, *bis.*

KRELIS.

Dat zelje van my nooit niet zien,

Liefste zusje,

Hoogste lusje,

'k Zel jou altydt dienen op myn knien.

ELSJE.

Deez' eer voegt maar alleen Godinnen.

KRELIS.

Ik ken geen ander als jou op aerd,

Gy zyt deez' eer alleenig waerd.

ELSJE.

Het schort gewis jou in de zinnen,

Of lees jy boekjes van de min,

Dat jy zo hoffelyk kund praeten?

Maer ik moet gaen.

KRELIS.

Hou stant, myn Engelin,

Wou jy me zo verlaeten?

Ik zie je wel, ik zie je wel,

Al loop je noch zo snel:

Je zelt me niet ontvliegen,

Dat leevend zoet,

Zo vol van gloed,

Dat kan je niet bedekken.

DE BRUILOFT VAN
DERDE TOONEEL.

KRELIS *zingt voort.*

Ze is weg, 'k had niet gedacht dat zy zo haestig zou vertrekken.

Helaas! wat heeft een vrouw al kracht op ons gemocd.

Maar laet ons deeze smart verzachten,

Met den alderbesten wyn,

Die gewassen is aan den Rhyn:

Vreugde geeft ons nieuwe krachten.

Laet ons deeze smart verzachten,

Met den alderbesten wyn,

Die gewassen is aan den Rhyn.

Maar, ginter zie ik Tomas komen

Met Piernel; dit pad genoomen,

Om haar niet in den weg te zyn.

VIERDE TOONEEL.

TOMAS, PIERNEL.

TOMAS.

Ik zeg als noch, 't zyn vreemde zaeken,

Zo ras een Huuwelyk te maeken:

Nu onze Kloor den Bruijom is,

Zel 't noodig zyn, dat wy den dis

Hier wel veurzien van alle dingen.

Gants bloed! hoe wil dat volkje springen:

Want Roosje is een zoete meid,

Ik heb ook heur genegenheid

Al lang bespeurd an onze jongen.

PIERNEL.

Dat loof ik wel, zy dansten, zongen,

Den hielen dag, dan hier, dan daer,

Daer 't zeldschop maer was by mekaer.

Vaer, nou begin ik eerst te leeven;
 Wyl onze Zeun hem heeft begeeven
 In de echt met Roosje, 't is zo zoet!
 Ik voel verheuging in myn bloed.

T O M A S.

Ja wel moer Jans, ik wil je zweeren,
 Dat zo ik niet was in myn kleeren,
 Ik zeg niet veul... maar nu, wat raed?
 Je weet nu hoe 't met Elsje staet,
 En Krelis, hy zel daetlyk koomen.
 Nu dient den tyd wel waer enoomen
 Om haer te nooden op het feest.

P I E T E R N E L.

Daer heb ik lang al by eweest.
 Zy zullen ook niet lang weg blyven.
 Wat zullen wy nou vreugd bedryven!
 Myn hart luikt op, ik weet niet hoe!
 O je! wat ben ik wel te moe!
 Ik heb Mansfette ook straks gesproken
 Met Teeuwis, 't is al zo bestooken,
 Dat zy de Bruid, hy Bruigom is,
 Zy koomen straks meê aan den dis,
 Om ons gezelschap by te woonen.

T O M A S.

Maer, Moer, hoe bloozen jou je koonen!
 Je lykt verjongt nae dat het blykt.
 't Schynt hoe men oog jou meer bekykt,
 Hoe dat myn hart meêr schynt te springen.

P I E T E R N E L.

Ai, kom, weg met die malle dingen.
 Kom, repje maer; wat slaeje? hoe!
 Ik weet zo waer niet wat ik doe.

T O M A S.

Nu kom, al lang enoeg te snappen:
 Ik zel de kannen vol gaen tappen:
 Hael jy de taefel voor den dag,

En stoelen; Pietje, wat hoe mag
 Je hier noch langer staen te maelen?
 Zy koomen, wil den dis uit haelen.
 'k Loop om de borden; sa, kom ras.

VYFDE TOONEEL.

KLORIS, ROOSJE, MANSSETTE,
 TEEUWIS, PIETERNEL.

Zy dekken zaamen de Tafel.

PIETERNEL.
Welkom, vrienden, dat 's recht pas.
 Bruigom, wil je nederzette
 Met uw Bruid, en jy Manssette,
 Met Teeuwis, hier an de and're zy,
 Ja wel! ja wel! wat ben ik bly!
 Nou moet Krelis hier noch weezen
 Met zyn mooi Elsje uitgeleezen,
 Zie zo dan is ons zeldschop klaer:
 Want zy maeken beide een paer.

KLORIS, *tegens Roosje.*

Och! Roosje lief, 'k zal jou zo eeren,
 En doen in alles jou begeeren.
 Ja, 's morgens vroeg, en 's avonds laet
 Zel ik jou dienen.

ROOSJE.

Wat een praet.

Maak je me maer jou woord te houwen,
 En dat ik op jou mag vertrouwen.
 Dan ben ik tot jou dienst, en jy
 Krygt alle dingen dan van my.

KLORIS.

Ik zal je, nae dit eerste nachje,
 Dan geven...hoe! wat 's dit! wel lachje?

Een zilv're beugeltas, een ring,
 En dan noch zo een ander ding,
 Hoe hiet men dat... gants elleweeken!
 Een haernaeld om in 't hoofd te steeken.
 Jy zelt al hebben wat je wilt.

PIETERNEL.

Kom, kom, dat is maer tyd espild,
 Met zo te kallen; waar blyft Elsje
 Met Krelis? wat, dat olyk pelsje
 Blyft zo lang weg, al ons pleizier
 Zou niet veul zyn, kwam zy niet hier,
 Zy kan mooi dansen, en mooi zingen
 Met Krelis, 't is te wonderlingen,
 Zo als zy pasfen by mekaer!

TEEUWIS.

Manfette, 'k weet niet, 'k word zo raek,
 Och! mogt ik jou een zoentje geeven,
 Geen blyder dag van al myn leeven.

MANSETTE.

Wel Teeuw, kedaer, gae vry jou gang,
 Zoen jy vry al je leeven lang,
 Het zel me zeeper niet verveelen,
 Jy bent hiel raer in alle deelen.

TEEUWIS.

Wel dan noch eens daar op gekust.

Z E S D E T O O N E E L.

PIETERNEL, ROOSJE, KLORIS, TEEUWIS,
 MANSETTE, TOMAS, *struikelende met de*
Tafelborden, die over het Tooneel rollen.

PIETERNEL.
Wel man, wel hei! wel, dat 's verbrust,
 Je zoud de vreugd hier wel verknollen.
 Wel laet jy al de borden rollen?

TOMAS.

Wees maer gerust, vreest nergens veur.
 Het gaet nu met de Bruiloft deur;
 Wat scheelt 'er noch an onze zaeken?
 Heb jy nu alles klaer gaen maeken?
 Ho! welkom, vrienden, welkom, al.
 Wat, wat! met die verbrusten val
 Had ik, kedaer, schier zelf vergeeten,
 Om jou lui wellekom te heeten.

PIETERNEL.

Dat zel zo naauw niet koomen, Vaer;
 Was nou maar 't volkje by mekaer.

TOMAS.

Laat zien, wie moet 'er nou noch weezen?
 Ja, Kreel en Elsje.

TEEUWIS.

Zy zyn deezen
 Laen in egaen, en zullen hier
 Zo aenstonds weezen, 'k had het schier
 Verzuimd te zeggen.

TOMAS.

Niemendallen,
 As zy maer koomen.

TEEUWIS.

Met dat vallen
 Kon jy jou hebben zeer edaen.

TOMAS.

'k Had dan zo haest niet op estaen.

PIETERNEL.

Ja, ja, zy zullen wel haest koomen.

TOMAS.

Daer zien ik ze al deur deeze boomen.
 Ze schynen byster wel te vreên,
 Ik zel 'er te gemoed gaen treên.

PIETERNEL

Daer zynze.

ZEVENDE TOONEEL.

KRELIS, ELSJE, TOMAS, PIETERNEL,
KLORIS, ROOSJE, TEEUWIS,
MANSETTE.

W KRELIS.
'k wensch je t'zaem de zeegeu.

ELSJE.

Ik ook, daer hebje nou niet teegen,
Ik wensch zo veul ik wenschen mag,
Dat zy te zaemen al den dag.
In vreugd en vrolykheid mag leeven.

KRELIS

Dat hoop ik wil den Hemel geeven.

TOMAS,

Wel nouw, dat ken tot zo ver toe.
Maer, Elsje, ben je nog niet moe,
Om Krelis langer op te houwen?

ELSJE.

oJa, wy zullen t'zaemen trouwen.
Hy het myn jaewoord alleweg.

PIETERNEL.

Wel! wat een vreugd! jawel, ik zeg!

KRELIS.

Ik dankje, schoone en uitgeleezen,
Ik zelje staeg gediensfig weezen,
In alles wat je hebt van doen,
Stae toe, dat ik je daar op zoen.

TOMAS.

Kom, nou an 't eeten en aan 't smullen,
Al 't zoenen kan den darm niet vullen.
Kom, schenk de glazen vol met wyn;
En laet ons lustig vrolyk zyn.

Al de Vrienden gaan, nevens de Bruid en Bruidegom, aan de Tafel zitten, terwyl 'er een Boere deun gespeeld word.

ROOSJE.

Wie of nou 't eerste zel beginnen?

ELSJE.

Manfette 't eerst.

MANSETTE.

'k Heb niet veel binnen,
Wacht noeh een beetje, Elsje 't eerst,
En dan dans ik met haer om 't zeerst.

ELSJE.

Kom, Kreel; genoeg met al dat kallen,
Wy kunnen straks weêr an gaen vallen.

KREELIS, *zingt.*

Goeden avond, myn zoete troosje;

Myn suikerdoosje,

Nou eens gekust, wy zyn alleen;

'k Mag jou schoonheid heel wel lyen,

En al myn vryen

Dat is, om jou en anders geen.

Myn liefje, myn diefje, myn hondje, myn schat,

'k Zweerje, by 't bond van lubbert ooms kat.

En och! och! och! dat ik je reis had, *bis*

ELSJE, *zingt.*

Wel, wat pract die vryer aerdig,

En jy bent waerdig

Een meisje, die het maer wil doen.

'k Loof je zoud me wel licht bekooren,

Nae ik kan hooren,

Jy schynt me zo geweldig groen,

Jy zegt het zo geestig, zo aerdig, zo raer,

'k Wensch jou de Bruigom al binnen het Jaer.

En, och! och! och! myn suikerde vaer, *bis.*

K R E L I S, *zingt.*

Wel, myn alderlieffte Bruidje,
 Myn malle guitje;
 Daer is myn hand, ontfang myn trouw;
 Dan zo zweer ik zel je weezen
 Myn uitgeleezen,
 Myn eige zelve; ja, myn vrouw.
 Maer zeg het wat haestig, en maek me niet bang,
 Zo zing ik van vreugde de vrolyke zang,
 Maer, och! och! och! je wacht me zo lang. *bis.*

E L S J E, *zingt.*

't Is wel, ik zel het myn besje vraegen,
 't Is licht te waegen,
 En kom dan morgen om bescheid,
 Dan zel ik het jou al verhaelen
 En gaen vertaelen
 Wat dat myn besje heeft gezeid.
 Maer ik zorg zy is 'er niet wel toe gezind;
 Praet ik van trouwen, zo zeid ze, myn kind,
 En, och! och! och! zie wat je begint. *bis.*

K R E L I S, *zingt.*

Wel, myn alderzoetste liefje,
 Myn honingdiefje,
 Ga by jou besje met farzoen,
 Dan zel z' haer oude koude zinnen
 Wel haest verwinnen,
 En zeggen wat jou staet te doen.
 Dan ben ik de Bruijom en jy bent de Bruid,
 Hael een Notaris, die 't huwelyk sluit,
 En, och! och! och! myn vryen is uit. *bis.*

R O O S J E.

Kom, Kloris, lustig, als een man,
 Nou jy, en ik, jy moet 'er an.

K L O R I S.

Welaen, ik ben 'er meê te vreden,
 Zo ken men onzen tyd befteden.

Kloris en Roosje dansen.

TOMAS, *na 't dansen.*

Zie, zo! zo moet men bruiloft houwen;
't Is een plezier om dus te trouwen.

Nou lustig, Kreel, gae weêr jou gang,
't Gaet wel, my duurd het niet te lang.

KRELIS *zingt met* ELSJE.

Al die niet meugen,
O vrolyke Baas,
Die lekkere teugen,
Zyn suffent of dwaas!
Uw kannen te leegen,
Uw glazen te veegen,
Dat 's 't eenigste goed,
Dat 's 't eenigste zoet.

Kom, laat ons dan Bachus met dansen begroeten.

De vreugd, de vreugd

Die springt van de kop in de voeten.

Elsje en Roosje dansen.

KRELIS, *na 't dansen.*

Kom, Tomasvaer, nou moet jy dansen,
Met Pietje, 'k zal terwyl wat schanfen.

TOMAS.

Kom, geef my eerst een glas met wyn:
Speul op een Deun van Jakkelyn.

Na 't Dansen.

Zie zo, Moêr Jans, gansch elleweeken!
't Was tyd, myn beenen die bezweeken;
Had deuzen dans noch lang eduard,
Zo had ik haest myn kwast eschuurd.

PIETERNEL, *na 't Dansen.*

Nou moct men eens de Bruid bedenken,
En haer wat in heur Huisraed schenken.
Daer is een leepel, met een kom.

TOMAS.

Zie daer, daer hebje, Bruidegom,

Een pispot, om je blaas te leegen.

M A N S E T T E.

Daer is een luur, om 't kind te veegen,
Als jy het hebt.

E L S J E.

Hou waer, neem an,
Daer is een peperdoos, goê man.

T E E U W I S.

'k Heb ook een tang, een schop en heugel,
Een beuzem, en een afschevleugel.

R O O S J E.

Wel zo, zo raekt ons Huisraed klaer.
Ik dankje, vrienden, allegaêr.

P I E T E R N E L.

Myn kynd, wat kunje meer begeeren?

T O M A S.

'k Schenk haer een bed met varkens veeren.
Wel hoe, wat 's dat? wel lachje nar?
't Is maklyk, want het stuift niet var.

K R E L I S.

Zie, Bruigom wat ik jou kom schenken,
Daer gy me altyd kund aen gedenken.

zingt.

Ik heb een Eentje, en een Waardje,

Dat 's een paartje,

En een hondje, en een kat,

En een hennetje, en een haantje,

En een kraantje,

Om te steeken in het vat,

Spreekt.

Als jy bier in komt te leggen.

K L O R I S.

Ja, ja, 'k verstaê wat jy wilt zeggen.

T O M A S.

Dat heb jy wonder wel eklaerd;
Ja, Krelis, 'k zeg dat het zyn aerd.

Nou eens de glaazen vol eschonken,
 En op dat deuntje braaf gedronken,
 Kedaer, dat gaet je nae je gat.

PIETERNEL.

Och! Man, je drinkt je nog wel zat.

TOMAS.

Daer is nou niet veul aen gelegen;
 Ik heb een lyf dat kan 'er tegen.
 'kZal zuipen dat men wambes scheurd;
 Het valt me daeglyks niet te beurd.

PIETERNEL.

Kom, Jongens, nou al t'zaem aen 't springen;
 Zet an een kant al deuze dingen.

KLORIS.

Daer ben ik meê te vreên, beget.
 'k Gae met myn bruid dan voort nae bed!

KRELIS en ELSJE, *nevens het heele
 Gezelschap zingen.*

Wat is ons al vreugd gegeven
 In 't vermaak'lyk buitenleeven!
 't Is zo aardig, 't is zo zoet,
 Alles wat de Landman doet.

Hy verheugd zich onder 't lommer
 Van 't geboomt' vind hy geen kommer:
 Niemand weet hier van verdriet,
 Hooffsche staatzucht plaagt ons niet.

Aan deez' liefelyke strecken,
 't Ruischen van de klaare beeken;
 't Pluimgediert, dat geestig kweeft,
 's Landmans oog en ooren streelt.

*Hier word een Ballet van 't heele Gezel-
 schap gedanst.*

U I T.

